

บทที่ ๖

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากที่กล่าวข้างต้น เห็นได้ว่าแนวความคิดในการจัดตั้งแขวงของเทศบาลนครเชียงใหม่ ในระยะเริ่มแรกมีเหตุผล มีความชัดเจนแน่นอน กล่าวคือ เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่การให้บริการ ประชาชนของเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยกระจายงานบริการต่าง ๆ ของเทศบาลนครเชียงใหม่ ไปบริการประชาชนที่สำนักงานแขวงโดยตรงเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก และรวดเร็ว เนื่องจากเทศบาลนครเชียงใหม่มีปริมาณสูงมาก และสำนักงานเทศบาลมีขนาดคับแคบ ไม่สามารถให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก และรวดเร็วเท่าที่ควร การจัดตั้งแขวงจึงเป็นมาตรการสำคัญในการเพิ่มสมรรถนะและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ ในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้ระดับหนึ่ง

การจัดตั้งแขวงในครั้งนี้กล่าวได้ว่า ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของเทศบาลที่สำคัญเป็นครั้งแรก นับตั้งแต่มีการจัดตั้งเทศบาลตาม พ.ร.บ.การเทศบาล พ.ศ. 2476 เป็นต้นมา โดยมีการกระจายหน่วยงานหรือสาชาลงครอบคลุมทั้งพื้นที่ และการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างครั้งนั้นบว่าจะเป็นผลต่อการบริหารงานของเทศบาลนครเชียงใหม่อย่างมาก เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้เทศบาลนครเชียงใหม่ มีอิสระในการเลือกตัดสินใจทางอำนาจในการกระจายอำนาจบริหารไปยังผู้บริหารระดับล่างหรือสู่พื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นอันลับซับซ้อน และหลากหลาย แตกต่างจากเทศบาลอื่น ๆ ได้โดยอิสระ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารแต่การนี้กลับเป็นว่าในทางปฏิบัติเทศบาลนครเชียงใหม่เลือกตัดสินใจที่จะรวมอำนาจวินิจฉัย สิ่งการไว้ เช่นเดิม โดยเลือกการกระจายงานบางประเภทให้แขวงไปปฏิบัติ และบางประเภทลงวนไว้ให้เทศบาลนครเชียงใหม่ปฏิบัติ เช่นเดิม โดยนายของคณะผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ผ่านมา จึงเป็นไปในทางไม่สนับสนุน ไม่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพงานบริการของแขวง ทั้ง ๆ ที่ไม่มีปัญหาหรือข้อจำกัดด้านเงินงบประมาณในส่วนนี้แต่อย่างใด จึงไม่น่าแปลกใจว่าเหตุใด ปัญหาของเทศบาลครแห่งนี้ปัจจุบันจึงคงอยู่ในระดับที่สูง ทั้ง ๆ ที่เทศบาลนครเชียงใหม่มีศักยภาพในการบริหารการจัดการในระดับที่สูงยิ่งกว่าเทศบาลอื่น ๆ ดังนั้นการจัดตั้งแขวงของเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 4 แขวงตามหลักการที่กล่าวอ้างจะเป็นการแบ่งเบาภาระของเทศบาลนครเชียงใหม่ได้มากน้อยเพียงใด และการจัดตั้งแขวงดังกล่าวจะเป็นมาตรการสำคัญในการเพิ่ม

สมรรถนะ และประสิทธิภาพในการให้บริการของเทศบาลนครเชียงใหม่ได้จริงหรือไม่จึงเป็นข้อที่น่าสนใจ

ในการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นที่จะทำการศึกษาอยู่ 2 ประเด็นคือ

1. การจัดตั้งแขวงของเทศบาลนครเชียงใหม่มีผลต่อการเพิ่มสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริการประชาชน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้จริงหรือไม่ Feyng ได้
2. เทศบาลนครเชียงใหม่ได้กระจายอำนาจการตัดสินใจให้แก่แขวงแท้จริงหรือไม่ และการกระจายอำนาจดังกล่าวบังเกิดผลดี Feyng ได้

โดยมีสมมุติฐานที่จะต้องทำการพิสูจน์ในการศึกษาครั้งนี้อยู่ 2 ประการคือ

1. การจัดตั้งแขวงทำให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการรับบริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างดี
2. ประเภทและลักษณะของงานที่เทศบาลนครเชียงใหม่ได้กระจายอำนาจให้แขวงรับไปปฏิบัติเพื่อบริการประชาชนยังไม่เหมาะสม จึงยังไม่เกิดผลดีโดยสมบูรณ์

โดยขอบเขตการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาแขวงของเทศบาลนครเชียงใหม่ทั้ง 4 แขวง ได้แก่ แขวงนครพิงค์ แขวงภาวดี แขวงเมืองราย แขวงศรีวิชัย ในล่วงของการออกแบบสอบตามได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มประชาชนซึ่งมาติดต่อรับบริการจากแขวงทั้ง 4 แขวง ๆ ละ 500 ชุด รวม 2,000 ชุด
2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของทุกแขวง จำนวนรวม 126 ชุด
3. กลุ่มหัวหน้าส่วนราชการระดับกองของเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวนรวม 16 ชุด
4. กลุ่มคณะผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 5 ชุด

และต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ก 2 ประเด็น เพื่อก่อให้คำแนะนำสู่ การพิสูจน์สมมุติฐานในการศึกษาครั้งต่อไป

การจัดตั้งแขวงกับการเพิ่มสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริการประชาชน

จากการศึกษาในครั้งนี้ โดยใช้กลุ่มคณาจารย์วิชาการเทศบาลนครเชียงใหม่ กลุ่มหัวหน้าส่วนราชการระดับกองของเทศบาลนครเชียงใหม่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ของแขวง และกลุ่มประชาชนที่มาติดต่อราชการที่แขวง เป็นกลุ่มศึกษา ปรากฏว่าทุกฝ่ายเห็นพ้องกันว่าการจัดตั้งแขวงเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมากในการรับบริการซึ่งมีความลักษณะมากกว่าการไปรับบริการรวมกัน ณ เทศบาลนครเชียงใหม่แต่เพียงแห่งเดียว ในด้านภาระหน้าที่กลุ่มหัวหน้าส่วนราชการฯ ส่วนใหญ่เห็นว่าการให้บริการของแขวงขณะนี้ไม่ทำให้ภาระหน้าที่การให้บริการของกองต่าง ๆ ลดน้อยลง หรือเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของกองต่าง ๆ แต่อย่างใด กล่าวอีกนัยหนึ่งการจัดตั้งแขวงยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลเพียงพอ ในการช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ ด้านความลักษณะรุดเร็วในการให้บริการของแขวง จากการศึกษาปรากฏว่าประชาชนร้อยละ 42.1 จากทั้งหมดทุกแขวงเห็นว่าการให้บริการของแขวงยังไม่ลักษณะ รุดเร็ว ชั่งแม้สัดส่วนดังกล่าวจะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 50 ของผู้ที่เห็นในทางตรงข้าม แต่การที่มีผู้แสดงความคิดเห็นในเชิงลบในสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 42.1 เช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่า การให้บริการของแขวงยังไม่ราบรื่นมีปัญหาอุปสรรคที่ทำให้ประชาชนเกิดความไม่พอใจ และสมควรต้องพิจารณาหาทางแก้ไขต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่าขอบเขตการให้บริการของแขวงยังอยู่ในระดับจำกัด กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ|r้อยละ 89.6 จากทุกแขวง เห็นว่างานบริการของแขวงมีน้อยเกินไป ไม่ครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการรับบริการของประชาชน

กล่าวโดยสรุปก็คือ การจัดตั้งแขวงของเทศบาลนครเชียงใหม่มีผลต่อการเพิ่มสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริการประชาชน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในระดับต่ำ หรือค่อนข้างน้อย หรืออีกนัยหนึ่งประชาชนยังไม่ได้รับความลักษณะ รุดเร็วในการรับบริการจากแขวง และการให้บริการของแขวงยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากนัก

เทศบาลนครเชียงใหม่กับการกระจายอำนาจสู่แขวง

จากการศึกษากลุ่มคณาจารย์วิชาการเทศบาลนครเชียงใหม่ ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีแนวความคิดในเชิงอนุรักษ์ไม่เห็นด้วย หรือคัดค้านการกระจายอำนาจลงสู่แขวง โดยร้อยละ 60 เห็นว่าขอบ

เขตภาระกิจของแขวงในปัจจุบัน หรืองานของแขวงที่จัดทำให้แก่ประชาชนขณะนี้มีความเหมาะสม
เพียงพอแล้ว ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 89.6 เจ้าหน้าที่ร้อยละ 61.2 และหัวหน้าส่วน
ราชการระดับกองร้อยละ 87.5 เห็นว่างานบริการของแขวงขณะนี้ยังมีจำนวนน้อยเกินไป สมควร
มีการกระจายงานหรือมอบหมายงานให้แขวงดำเนินการมากขึ้น ซึ่งกล่าวได้ว่างานของแขวงใน
ปัจจุบันยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัดมาก งานบางประเภทที่เทศบาลนครเชียงใหม่จัดทำอยู่ เช่น งาน
บัตรประจำตัวประชาชน งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ งานรักษาพยาบาล งานสังคมสงเคราะห์
และงานควบคุมอาคาร ฯลฯ ซึ่งเป็นงานติดต่อกันประจำโดยตรง สามารถจะมอบหมายให้แขวง
ดำเนินการจัดทำแทนเทศบาลนครเชียงใหม่ได้ แต่ทั้งนี้ก็จะต้องพิจารณาถึงการมอบหมาย
อำนาจหน้าที่ หรือการกระจายอำนาจบริหารกิจการให้อิสระในด้านการงบประมาณในระดับที่
เหมาะสมสมควรคู่กันไปด้วย

กล่าวได้ว่าการกระจายอำนาจให้แก่แขวงต่าง ๆ ของเทศบาลนครเชียงใหม่ในปัจจุบัน
ยังอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ไม่เหมาะสม เพียงพอแก่การบริหารงานของแขวงในการจัดทำบริการ
ให้แก่ประชาชน ความไม่สมดุลย์ของการกระจายอำนาจตัดสินใจ วินิจฉัยลั่งการ หรือกระจายงาน
มีส่วนผันธ์กันอย่างมากต่อสมรรถนะและประสิทธิภาพในการให้บริการของแขวง ซึ่งปรากฏว่า
ขณะนี้ยังไม่เป็นที่พอใจของประชาชนมากนัก

ผลการทดสอบสมมุติฐาน

- กล่าวโดยสรุป ผลของการศึกษารังสีได้ผลในทางตรงข้ามกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ดังนี้
(1) การจัดตั้งแขวงทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น แต่ประชาชนยังไม่ได้รับความ
สะดวก รวดเร็วในการรับบริการจากแขวงเท่าที่ควร และการให้บริการของแขวงยังไม่สามารถ
ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้พอเพียง และได้ผลยืนยันสมมุติฐานข้อที่ 2 ดังนี้
(2) ประเภทและลักษณะของงานที่เทศบาลนครเชียงใหม่ ได้กระจายอำนาจให้แขวงรับไปปฏิบัติ
เพื่อบริการประชาชนไม่เหมาะสม จังยังไม่เกิดผลดีโดยสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

สิ่งสำคัญอันดับแรกในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการเพื่อสมรรถนะ และประสิทธิภาพใน การบริการของเทศบาลนครเชียงใหม่ในรูปของการจัดตั้งแขวงคือ การพิจารณาบทวนนโยบาย การกระจายอำนาจของเทศบาลแห่งนี้ว่าจะมีแนวทางที่ชัดเจนอย่างไร หากคณะกรรมการมีความตั้งใจจริงที่จะทำให้แขวงมีศักยภาพในการให้บริการประชาชนอย่างได้ผลสมบูรณ์เต็มที่แล้ว การกระจายอำนาจ การวินิจฉัยสิ่งการ กระจายงาน รวมถึงการพัฒนาระบบงานและอื่น ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อความเข้มแข็งของแขวงย่อมเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ นอกจากนี้ยังมีรายละเอียด ปลีกย่อยอีกหลายประการ ได้แก่

1. ควรมีการพิจารณากรอบอัตรากำลังของแขวงตามข้อเท็จจริง ในฐานะของสาขา หรือเทศบาลอยู่ ๆ แยกเป็นอิสระมากกว่าการพิจารณาโดยรวมของเทศบาลนครเชียงใหม่ หรือ ตามเกณฑ์ข้อจำกัดทางงบประมาณ เพราะแม้ว่าจังหวัดหรือสำนักงาน ก.ท. จะจำกัดด้านอัตรา ลูกจ้างประจำหรือพนักงานเทศบาล แต่ในข้อเท็จจริงแขวงก็ต้องหลีกเลี่ยงโดยการบรรจุ หรือยึด ตัวลูกจ้างซึ่งคราวมาทัดแทนอยู่ดี และจะทำให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพของบุคลากรดัง เช่นปัจจุบัน

2. ควรส่งเสริม ช่วย และกำลังใจของเจ้าหน้าที่ประจำแขวงให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เช่น ผู้บริหารควรยึดถือระบบคุณธรรมมากกว่าระบบบุคคลิ่มภาร์ การพิจารณาความต้องความชอบ ควรนำผลงานมาพิจารณาด้วยใจเป็นธรรม ไม่ควรนำความล้มเหลวตัวมาใช้ตัดสินว่าใครควรได้ 2 ขั้น นอกจากนี้ควรสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกใน การปฏิบัติงานของแขวงให้ทัดเทียม กับสำนักงานใหญ่ และผู้บริหารควรออกเยี่ยมเยือนเจ้าหน้าที่ประจำแขวงเพื่อทราบปัญหา และ เสริมสร้างความล้มเหลวันเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่มีความรู้สึกว่าผู้บริหารเอาใจใส่ไม่ทอดทิ้ง อัน ก่อให้เกิดกำลังใจในการทำงานบริการประชาชน

3. ควรมีการกระจายงานให้แขวงดำเนินการมากขึ้น เช่น งานส่งเสริมสุขภาพ งาน รักษาพยาบาล งานลังคอมสังเคราะห์ งานการศึกษา งานไฟฟ้า งานควบคุมอาคาร งานบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการงานที่แขวงได้ครบถ้วน และ ครอบคลุมงานทุกประเภท

4. ความมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้แขวงมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันเทศบาลได้มอบอำนาจการตัดสินใจให้แขวงดำเนินการอยู่ในวงจำกัด เฉพาะเรื่องภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย เรื่องเกี่ยวกับงานทะเบียนราชภาร งานใบอนุญาตประกอบการค้าอันเป็นทั้งเกียจหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพเท่านั้น เทศบาลจึงควรที่จะมอบอำนาจตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร การสั่งอนุมัติให้ดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับงานไฟฟ้า งานสังคมสงเคราะห์ งานสัตวแพทย์ งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ฯลฯ เพิ่มขึ้นอีกเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

5. ความมีการกระจายอำนาจทางการเงิน การคลังให้แก่แขวงให้สอดคล้องตามหลักการกระจายอำนาจ ทั้งนี้เพื่อให้แขวงมีความคิดที่อิสระ เพียงพอในด้านการจัดการหรือแก้ไขปัญหาของตนเอง

6. ความมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ในทุกระดับอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพ และช่วย กำลังใจในการปฏิบัติงานบริการประชาชน

7. ความมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงระเบียบการติดต่อราชการ การปฏิบัติตนในการขอรับบริการ เอกสาร หลักฐาน ลักษณะงานที่ให้บริการ สถานที่ซื้อขายก่อซ่อง เทศบาลและแขวง และอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะดีดีโดยใช้สื่อทางวิทยุกระจายเสียง โทรกระจายข่าว หรือเอกสารแผ่นพับ เป็นต้น

8. ความมีการจัดสร้างสำนักงานแขวง พร้อมสื่ออำนาจความสะดวกให้ครบทั้ง 4 แขวง โดยอาจบรรจุไว้ในแผน 5 ปีของเทศบาล และมีการดำเนินการก่อสร้างปีละ 1 แห่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยการกระจายอำนาจของเทศบาลอื่น ๆ ในรูปแบบ เช่น เทศบาลเมืองชลบุรี เทศบาลนครหาดใหญ่ เทศบาลนครนนทบุรี โดยศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้การศึกษา มีความถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น และพัฒนาให้แข็งมีศักยภาพ สมรรถนะในการบริการประชาชนได้ดียิ่งขึ้น